

[Holst.]

bruges sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i luftrummet derover“.

Nu er luftrummet, så vidt jeg ved, ikke noget, der er entydigt fastlagt; bl. a. er der vist noget med, at højden over Danmark ikke er endeligt fastlagt. Men jeg tror på, at ministeren har haft visse tanker om, hvad der kunne ske ved satellittransmissioner.

Til slut vil jeg gerne understrege, at jeg har hæftet mig forfærdelig meget ved, at radiokommunikation begrebsmæssigt omfatter også radiospredning; men uagtet at vi beskæftiger os med radiokommunikation her, gælder denne lov i og for sig ikke radiospredning, men er en særlig lov, der omfatter alt, hvad der kunne komme fra private sendestationer, og som kunne ligne radiospredning. Jeg forstår på bemærkningerne, at der ikke er nogen som helst ændring i dette forhold. Derimod er jeg lidt forbavset over, at drift eller benyttelse af private radiospredningsstationer som hidtil vil kunne straffes efter radiokommunikationsloven. En logisk følge måtte for mig være, at en sådan overskridelse af en forordning selvfølgelig måtte straffes efter den lov, hvorunder den hørte hjemme.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne trods disse småting anbefale lovforslaget til vedtagelse, og jeg vil da gerne medvirke til, at vi kan blive færdige, således at loven kan træde i kraft den 1. december 1969.

Ståhr Johansen: Det foreliggende lovforslag fremtræder som en revision af den 20 år gamle radiokommunikationslov, og der er i og for sig ikke noget mærkværdigt i, at en lovgivning på et område, hvor der har været så stor, ja, så rivende en teknisk udvikling, nu tages op til revision. Det kan måske snarere undre, at man ikke har taget den op noget før; men grunden hertil er vel, at man fra ministeriet for offentlige arbejder, uanset hvem der har været minister — jeg skal ikke komme ind på socialistiske teorier — har administreret den relativt liberalt. Derfor har det ikke været nødvendigt at optage den til revision, selv om den tekniske udvikling har medført, at både radio og TV er gået ind i hele produktionslivet på en måde, så man dårligt kan undvære det, og er medvirkende til at skabe

bedre produktionsvilkår. I udlandet er man nået meget længere frem end vi med at benytte disse midler, og det ville være meget uheldigt, hvis man fra lovgivningsmagtens side fastlagde sådanne lovregler, at man hindrede en normal teknisk udvikling, som ville gavne produktionslivet.

Vi er fra mit partis side velvilligt indstillet over for en revision af loven og vil medvirke til dens gennemførelse. Men vi er sådan set også glade for, at der i lovforslaget endelig gøres op med dogmet om statens eneret på radioanlæg. Jeg forstod på hr. Holst, som jo er en god socialist, at han var lidt mere ked af det; han betragter jo staten som det eneste rigtige her i tilværelsen. Vi andre er lidt mere skeptisk indstillet med de erfaringer, vi har.

Endvidere indeholder lovforslaget som noget af det mest afgørende, at denne lov nu også skal gælde for Grønland, hvor man hidtil har savnet det juridiske grundlag for at håndhæve de bestemmelser, som er gældende i den øvrige del af Danmark. Det er min absolutte overbevisning, at udviklingen i Grønland i disse år går hastigere end nogen sinde, og at man mere og mere kommer henimod samfundsformer, som svarer til forholdene i den øvrige del af Danmark. Det skal vi kun være glade for, da Grønland er blevet en del af Danmark, og jeg synes, det er rigtigt, at man på alle områder, hvor man kan, gennemfører en ensartet lovgivning for Grønland og Danmark.

Det gør man altså også her, men der melder sig visse spørgsmål om Grønland. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan han agter at administrere radio og TV i Grønland. Forholdet er det, at Grønlandsministeren, som jo er en meget liberalt indstillet mand, har fået gennemført, at man i Godthåb kan udsende radio og TV igennem kabler, og det skulle i og for sig ikke blive berørt af dette lovforslag. Men så vidt jeg ved, foreligger der også en ansøgning om TV-udsendelser fra en sender, men den har ministeriet for offentlige arbejder afslået; jeg ved ikke om det er rigtigt, men det kan ministeren sikkert besvare. Det vil jeg være meget betænkelig ved. Forholdet er nemlig simpelt hen det, som jeg sagde før, at for Grønlands vedkommende er det meget mere afgørende end for andre dele af landet, at man har radio og eventuelt TV. Jeg erken-